

«Ο Κινηματογράφος τοῦ 1911». Ἀττικὴ Ἐπιθεώρησις εἰς 3 πράξεις ὑπὸ Π. Δημητρακοπούλου.

Η διδασκαλία τοῦ «Μὲ κάθε θυσία» ἠδύνατο νὰ ὑποληφθῆ ὡς οἰωνὸς καὶ ὡς σύμβολον διὰ τὴν ἐκλεκτὴν καὶ ἰσχυρὰν καλλιτέχνηδα ὁποῖα εἶνε ἡ δεσποινὶς Μαρίκα Κοτοπούλη. Ἐπάλαισε καὶ ἠγωνίσθη αὕτη ὡς ἄλλη Ρίτα καρτερικώτατα, κατὰ τῆς ἀμιούσου ἀντιλήψεως τοῦ κοινοῦ, καταντήσασα μέχρι τοῦ νὰ βλέπη, — χάρις εἰς τὰ ἐκλεκτῆς τέχνης ἔργα τὰ ὁποῖα παρεῖχε, — σχεδὸν κενὸν τὸ θέατρον τῆς ἀπὸ τῆς 9 Ἰουλίου ἐδέησε νὰ ὑποκύψῃ εἰς τὴν σκληροτέραν δι' αὐτὴν ἀνάγκην· ἀπὸ τῆς ἡμέρας αὐτῆς τὸ πρόγραμμά της ἀναγγέλλει μίαν ἐπιθεώρησιν καὶ ὁ εἰσιτηριοδότης ἔξαντλεῖ πολὺ ἔνωρὶς ὅλα τὰ εἰσιτήρια. Ἀλλὰ μεταβῆτε νὰ τὴν ἰδῆτε πῶς ὡς ἄλλη Ρίτα παίζει μετὰ τὴν νευρικὴν ὑπερέντασιν, τῆς ἰσχυρᾶς ἐξαγγελλομένης ὀδύνης! Ποῖον δράμα ἐν μιᾷ κατὰ τὸ μᾶλλον ἢ ἥττον εὐθύμῳ ἐπιθεωρήσει!

Ναί, κατὰ τὸ μᾶλλον ἢ ἥττον εὐθύμῳ! Διότι θὰ ἐπαναλάβω ὅ,τι διετυπώθη ἤδη εἰς τὴν στήλην αὐτὴν, ἂν γράψω ὅτι οἱ Ἕλληνες εἴμεθα ἀνίκανοι νὰ προκαλοῦμεν τὴν ἄδολον εὐθυμίαν, τὸν ἀπλετον καὶ ἀκακὸν γέλωτα! Τὸ πνεῦμα τῆς ἐπιθεωρήσεως αὐτῆς, ὅπου ὑπάρχει τοῦτο, εἶνε κυρίως ὀξέως σατυρικὸν καὶ δηκτικόν, — ἂν ἐξαιρέση κανεὶς τὰ τετράστιχα τοῦ παραρτήματος, — προερχόμενον ἀπὸ ψυχὴν τὴν ὁποῖαν θὰ ἔλεγέ τις ψυχὴν πικροχόλου γεροντοκόρης. Ἐπὶ πλεόν ἢ μᾶλλον βεβαίως ἐπὶ ἔλαττον, ὑπάρχουσι σημεῖα τινὰ αὐτῆς, εὐτυχῶς τρία τέσσερα μόνον, διὰ τὰ ὁποῖα θὰ ἔπρεπε νὰ συστηθῆ, — ἀλλὰ θὰ τὸ πιστεύσετε ποτέ; — ἡ ἀνάγνωσις τῶν πινακίδων, καθ' ὅς δὲν πρέπει νὰ πτύῃ τις δημοσίᾳ, ἡ παραπομπὴ εἰς τὸν πολὺν Κάμερ τῆς ὁδοῦ Ἀγγέσμου, — *manicure et pédicure*, — καὶ ἡ χρῆσις ἀκόμη φθειροκτόνου σκευασίας, ἀφοῦ καὶ περὶ φθειρῶν γίνεται λόγος, καὶ περὶ τύλων, καὶ περὶ πτυσμάτων ἀφορώντων μάλιστα τὴν ὥραν τοῦ φαγητοῦ.

Δὲν πρέπει κανεὶς νὰ πιστεύσῃ οὐτ' ἐπὶ στιγμὴν ἀπὸ

τ' ἄνω ὅτι τὸ κοινὸν δὲν διασκεδάζει εἰς τὴν ἐπιθεώρησιν αὐτὴν. Τοῦναντίον μάλιστα καὶ ἡ ἐπιτυχία της εἶνε θριαμβευτική.

Αἱ διάφοροι εἰκόνες της παρελαύνουν πρὸ τῶν Κινέζων Τεντζερὲν καὶ Καπακὲν οἱ ὁποῖοι ἀφικνοῦνται ὡς ἀνορθωταὶ δι' ὑποβρυχίου καὶ ὑποχθονίου ἀεροστάτου μὲ μύστακα ἀντικινεζικώτατα ἀνορθωμένον, ὡς ἐκ τῆς Ἀνορθώσεως, καὶ οἱ ὁποῖοι ἀπέρχονται ἐν τέλει ἀφοῦ εὔρουν τὰ πάντα ἤδη ἐνταῦθα τέλεια. Εἶνε δὲ αἱ κυριώτεραι αὗται εἰκόνες ὁ πανελλαδικῆς φήμης κ. Σιμισόπουλος, τὰ 4 στρατιωτικὰ σώματα, ὁ Κλύδωνας, ἡ Φούστα Βράκα, ὁ Ἀνθοπόλεμος, ὁ Πίπης ἡ ὀρδινάντσα, ὁ παρασημοφορηθεὶς καὶ μὴ παρασημοφορηθεὶς λόγιος, ἡ ἐν μακαρίᾳ τῇ λήξει Α' Ἐθνοσυνέλευσις, ὁ Γλεντζές, — μία διεκτραγώδησις εἰς τόνον θρηνώδη τῶν ἀθηναϊκῶν διασκεδάσεων, — τὸ Λύκειον τῶν ἑλληνίδων καὶ οἱ ἑλληνικοὶ χοροί, ἡ κυρία Φ. Λούη ὡς καλλίπλαστος Καβαλιέρη, ἡ κυρία Χρ. Μυράτ ὡς Μηχανικόν, ἡ κυρία Κλ. Τριφυλάκη ὡς Ἴππικόν, ἡ κυρία Γαβριηλίδη τόσῳ ἐπιτυχῆς ὡς μουσικομανῆς καὶ ὡς Ἰσδλὰλ μὲ τὸν Ἰσδλαλαγάν της, ὀλιγώτερον ἐπιτυχῆς ὡς Ἀραπίνα, καὶ ἡ δεσποινὶς Μ. Κοτοπούλη ὡς Ἀψογος Στάσις καὶ ὡς Ἀπάχης.